

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219150
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114219150.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci navrhovateľky: Q. G. narodená XX.X.XXXX, bytom I. XXXX/X, T., zastúpená: 1. Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, Trnava, IČO: 36 857 548, 2. JUDr. Koleničová, advokátka, Paulínska 20, Trnava, proti odporcovi: D. H., narodený X.X.XXXX, bytom N. XX, L. D., toho času W. F. XX, W. A., zastúpený: JUDr. Daniel Hudák, Dolný Val 11, Žilina, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 784,47 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporcu JUDr. Daniela Hudáka a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručených tunajšiemu súdu dňa 16. 7. 2014 v spojení s upresnením na pojednávaní dňa domáha určenia, že je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Hlohovec, katastrálny odbor, katastrálne územie T., pozemok parcela registra C, parcela č. XXXX o výmere 22 m², druh pozemku, zastavené plochy a nádvoria, pozemok parcela registra C, parcela č. XXXX/X o výmere 185 m², ostatné plochy, pozemok, parcela registra C, parcela č. XXXX/X o výmere 214 m², ostatné plochy vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1. Návrh odôvodnila tým, že odporca hrubo porušil dobré mravy tým, že sestru navrhovateľky bezdôvodne opustil, prestal splácať splátky úveru, čím ohrozil práva na bývanie odporkyne a celej jej blízkej rodiny, vulgárne útočí na sestru navrhovateľky, najmä preto, že si je vedomý jej psychických problémov, ktoré jej on sám spôsobil.

Odporca s návrhom nesúhlasil, keď ukončenie partnerského vzťahu so sestrou navrhovateľky v roku 2010 a následné uzavretie manželstva nemožno považovať za taký dôvod, kde by došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov. Po skončení vzťahu navrhol odporca sestre navrhovateľky, že prevedie na ňu rozostavaný rodinný dom s tým, že ona prevezme na seba úver odporcu. Sestra navrhovateľky sa zaviazala, že bude splácať úver do doby úplného prevzatia úveru. Jednania o dohode nevedli k podpísaniu dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Odporca podal žalobný návrh, ktorý sa vedie na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8C/361/2012 o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Odporca dlhodobo žije v zahraničí a so sestrou navrhovateľky ani jej rodinou sa už niekoľko rokov osobne nestretol. Zdravotné problémy sestry navrhovateľky nie sú spôsobené odporcom, resp. nie sú spôsobené tým, že by odporca hrubo porušoval dobré mravy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkýň G. G. a C. E., oboznámením sa obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 16. 7. 2014, darovacou zmluvou zo dňa 22.10.2008, výpisom z LV č. XXXX/XX, zmluvou o poskytnutí úveru zo dňa 27.4.2009, vkladmi v

hotovosti č.l. 19-42, výzvou na vrátenie daru na č.l. 44, podacím lístkom na č.l. 46, potvrdením o podaní oznámenia zo dňa 19.6.2014, lekársym nálezom zo dňa 25.5.2014, vyjadrením odporcu z 29.10.2014, výzvou na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva z 19.1.2012, písomnosťou o zrušení podielového spoluvlastníctva dohodou na č.l. 67, písomnosť o mimosúdnom vyriešení sporu na č.l.68, dokladom o úhrade splátok výpisom z účtu z 15.6.2009, 17.8.2009, 15.10.2009, 15.12.2009 a 15.1.2010 na č.l. 74-78, rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 40C/115/2014 zo dňa 25.5.2015, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 27.4.2009, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že dôvodom na vrátenie daru je, že odporca ohrozil najzákladnejšie právo rodiny a to právo na bývanie, stratu bydliska, keďže nehnuteľnosť, v ktorej žije navrhovateľka a jej rodina je založená v súvislosti s úverom, ktorý si zobral, a ktorý nesplácal. Úver spláca výlučne sestra navrhovateľky z nutnosti. Pričom dohodu o splácaní s odporcom neuzavrela. Dôvodom na vrátení nie je skutočnosť, že došlo k rozchodu medzi sestrou navrhovateľky a odporcu ale to, ako sa odporca správal voči sestre navrhovateľky po rozchode, ktorú psychicky vydieral a osočoval, hoci vedel aké to má na ňu následky a robil tak opakovane, o čom svedčí oznámenie na polícii zo dňa 19.6.2014. Odporca opätovne kontaktoval sestru navrhovateľky, ktorá v dôsledku toho opätovne musela navštíviť ambulanciu G.. M.. Zo strany odporcu ide o účelové správanie a jeho cieľom je psychicky zdeptať jej sestru. Sestra navrhovateľky v súvislosti s tým ako sa k nej odporca správal, musela vyhľadať psychiatrickú ambulanciu.

Navrhovateľka uviedla, že návrh bol podaný z dôvodu hrubého porušovania dobrých mravov tým, že dochádzalo k psychickému týraniu jej sestry, čo malo vplyv na jej finančnú situáciu ako aj celej rodiny. Skutočnosť, že odporca sa takto správal k sestre navrhovateľky je potvrdené lekárom. Antidepresíva začala brať po rozchode s odporcom, kedy v roku 2011 začali výhražné telefonáty. Dôvodom podania návrhu v roku 2014 bol posledný telefonát odporcu, pri ktorom aj navrhovateľka počula obsah telefonátu, ani nešlo o vulgarizmy ale o tie vyhrážky, že si má dávať pozor kam chodí, že prichystá o všetko celú rodinu. Predtým ako sa zoznámila sestra s odporcom nemala žiadne psychické problémy. Dňa 21. 7. 2011 vyzývala odporcu na vrátenie daru. Odporca s navrhovateľkou, ani s jej rodičmi nekomunikoval. Pozemok, na ktorom postavili dom im darovala, do zálohy išiel aj dom navrhovateľky. Pôžičku splácala sestra, aby o ten dom neprišli. Neexistovala žiadna dohoda medzi odporcom a sestrou navrhovateľky o spôsobe splácania. Sestru požiadala o vrátenie daru, táto dar vrátila v roku 2014. Od roku 2008 žije v Taliansku. O tom, ako sa odporca k sestre správal sa dozvedela od nej. Pravidelne spolu komunikovali a pravidelne chodievala na Slovensko. Videla ako bola sestra psychicky na dne, bola vždy roztrásená, nemohla jesť, chodiť do práce. Má zato, že celé to začalo pol-trištvrte roka potom ako sa rozišli. V súčasnosti má sestra priateľa, s ktorým sa zoznámili v roku 2011. Sestru informovala o tom, že zaslala odporcovi výzvu na vrátenie daru. Mama navrhovateľky situáciu veľmi zle znášala, má problémy so srdcom, a keďže sa o tom v rodine rozprávali z dôvodu, že to malo dopad na všetkých, mala zvýšený tlak. Nikdy sa s odporcom nerozprávala, ani sa nepýtala, či úver spláca alebo nie, mala vždy doklady od sestry, že to platí ona.

Právny zástupca odporcu uviedol, že odporca zobral predmetný úver na stavbu rodinného domu na pozemkoch, ktoré sú predmetom tohto konania. Do stavby domu investoval i vlastné finančné prostriedky v sume 10 000 eur. Bezprostredne po rozchode ponúkol odporca sestre navrhovateľky dohodu, že jej prenechá svoj podiel na pozemkoch a rozostavanom rodinnom dome s tým, že ona prevezme splácanie úveru a vybaví si prevzatie tohto úveru, s čím sestra navrhovateľky súhlasila. Predmetný úver začala sestra navrhovateľky splácať v súlade s dohodou od roku 2010 až do podania návrhu. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že v prípade uplatnenia práva do záložnej zmluvy, by navrhovateľka alebo jej rodina prišla o strechu nad hlavou, nakoľko v úverovej zmluve má uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy. Odporca nepopiera, že sestre navrhovateľky telefonoval, ale popiera, že by sa jej vyhrážal alebo ju psychicky vydieral. Volal jej len kvôli poskytnutiu informácie, prečo navrhla odročit' pojednávanie o vyporiadaní. Len skutočnosť, že odporca opustil domácnosť sestry navrhovateľky a založil si vlastnú domácnosť, že v súlade s dohodou medzi sestrou navrhovateľky a odporcom splátky predmetného úveru spláca sestra navrhovateľky, nemožno označiť ako konanie priečiace sa dobrým mravom. Odporca prestal splácať úver až potom, čo odišiel zo spoločnej domácnosti a po dohode o splácaní. Navrhovateľka požiadala svoju sestru o vrátenie daru v roku 2014, ktorá jej tento vrátila, avšak naďalej ho užíva. Výzva na vrátenie daru nie je datovaná, hoci podací lístok je zo dňa 21.7.2011 a táto nebola nikdy odporcovi doručená.

Odporca uviedol, že nikdy sa nikomu nevyhráždal. Od roku 2010 sa nevidel so sestrou navrhovateľky G. G., s ktorou v roku 2010 nerozišli v dobrom. Od roku 2004 boli pár, sestra navrhovateľky sa neliečila, nebrala žiadne lieky, antidepresíva. Po rozchode komunikovali po telefóne, SMS-kami, dohadovali sa čo bude s domom. Niekoľkokrát sa aj dohodli s tým, že bol za to, aby sa to predalo a rozdelilo. Chcela si dom nechať s tým, že sa dohodli, že bude splácať splátky, a že si prevezme v banke na seba úver a dom jej daruje. Na tom, že si sestra navrhovateľky dlh prevezme sa ústne dohodli ešte v roku 2010. Asi v roku 2011, 2012 prestal so sestrou navrhovateľky vôbec komunikovať. O telefonáte, o ktorom hovorila navrhovateľka vie. Bolo to v deň, kedy bolo pojednávanie na OS Piešťany, keď sa od právnikovi dozvedel, že pojednávanie bolo odročené. Volal G. G., chcel od nej vedieť z akého dôvodu to bolo odročené, nikomu sa nevyhráždal. Hovor trval asi minútu. Nepostrehol nikoho v pozadí pri tom hovore na strane G. G.. Podali na neho trestné oznámenie. Žiadna výzva na vrátenie daru mu neprišla v roku 2011. Nikto mu ani v tom období nepovedal, že od neho žiada vrátiť dar. Vtedy riešili pokus o dohodu, že si sestra navrhovateľky prevezme úver. Súhlasil s tým, že sa to prepíše na jej švagra. V júli 2011 mal bydlisko L. D. XXX, keby nebol doma, sestra mala plnú moc na preberanie poštových zásielok. G. G. ho nikdy ani listom, ani SMS-kami nevyzývala, aby úver splácal. O tom, že má vrátiť dar sa dozvedel od svojho právnikovi v roku 2014. Rodina navrhovateľky nikdy nebola vyzvaná na uhrádzanie úveru zo strany banky. Sem tam mu prišlo oznámenie z banky, že je omeškanie s nejakou splátkou a vtedy telefonoval G. G., lebo boli dohodnutí, že to bude platiť. Nemá problém platiť úver a posledné mesiace ho začal platiť. Rozhodnutie v Žiline napadol odvolaním.

Svedkyňa G. G. uviedla, že odporca je jej bývalý priateľ, nemá k nemu žiaden vzťah. Vzťah s odporcom ukončila vo februári 2010, lebo zistila, že ju podvádza. Rozišli sa v zlom, cez SMS-ky. Naposledy sa osobne stretla a rozprávala s odporcom v januári 2010. Prvý mesiac po rozchode jej odporca vyvolával častejšie, písal SMS-ky, potom to prestalo. Predmetom hovorov po rozchode ako aj SMS-iek boli veci okolo rozostavaného rodinného domu a hypotéky, ktorú si vzal odporca a v súvislosti, s ktorou bol aj založený dom navrhovateľky, v ktorom žije spolu s mamou a sestrou C.. Odporca sa jej vždy vyhráždal, že nech platí splátky, inak príde o strechu nad hlavou. Od februára 2010 splátky platila, s platením jej pomáhala sestra Q. aj ostatná rodina. S odporcom sa nedohodla na tom, že splátky bude platiť. Odporca jej pri hovoroch hovoril, že je chudera, že si v živote nezaloží rodinu, že on si ide založiť rodinu, nech sa pozrie na to, ako vyzerá. Intenzívnejšia komunikácia medzi nimi s odporcom bola aj následne, keď situáciu začali riešiť aj spolu s právnikmi o vyriešení rozostavaného rodinného domu, platenie úveru a podobne. V marci 2014 videla na telefóne české číslo, bola v práci. Sestre Janke hneď povedala, že asi volá D.. Následne spustil veľký krik. Kričal na ňu „ty pičisko vyjebaná, ako si dovoľuješ odročiť súd v Piešťanoch, že keď chcem vojnu tak ju budeš mať a nech si dáva pozor kade chodí a kto za ňou chodí“. Sestra C. všetko počula aj, keď nebol hlasitý odposluch. Do toho prišla aj sestra Q., ktorá sa s nami išla rozlúčiť, ktorá to tiež počula. Zatiaľ nemá vyjadrenie o priestupku. Potom to celé utíchlo, odporca už nevolal ani raz. Má vedomosť o tom, že navrhovateľka posielala odporcovi výzvu na vrátenie daru. Ukázala jej túto písomnosť, predtým ako ju poslala. Toho času aj naďalej platí úver. Mesiac po rozchode v marci 2010 sa začala liečiť u psychiatra. Na antidepresívach bola približne dva roky. Na kontroly chodí aj v súčasnosti každé tri, štyri mesiace. V súčasnosti má priateľa, s ktorým nadviazala známosť si v júli 2011. Už po rozchode v telefonátoch jej odporca vulgárne nadával. Jej predstava o dohode s odporcom bola taká, že ona bude mať rozostavaný rodinný dom a pozemok pod ním, zmluvou upraví vzťah tak, že sa zaväzuje úver dosplácať, avšak úver nemohla prevziať, nakoľko nespĺnila podmienku ako dlžník pre banku. Odporca s tým nesúhlasil. Odporca chcel, aby si úver prepísala na seba. A v takom prípade by súhlasil s tým, že rozostavaný rodinný dom aj pozemok by bol jej, ešte k tomu požadoval nejakú hotovosť. V roku 2012 prebiehali vzájomné kontakty s odporcom, kedy sa dohadovali o možnej dohode. Myslí, že v roku 2013 a 2014 už komunikácia s odporcom ohľadom možnej dohody nebola.

Svedkyňa C. E. uviedla, že v kontakte s odporcom bola naposledy v januári, februári 2010, keď odchádzal pracovne do Talianska. Odporca bol počas vzťahu s jej sestrou Máriou veľmi príjemný, bol ako ich brat. Od rozchodu prestal odporca platiť úver, začal vyvolávať, písať SMS-ky, vulgárne sa vyjadroval v SMS-kách. Vyjadroval sa tak, že mu je v podstate jedno, keď príde o strechu nad hlavou. V roku 2014 bola svedkom toho, že v práci zazvonil sestrin telefón, volalo české číslo. Sestra G. povedala, že to bude asi D.. Nevedela komunikovať, začala sa triasť, mala slzy v očiach, zdvihla telefón. Počula z telefónu ako odporca strašne kričal, vulgárne sa vyjadroval na adresu G., svedkom toho bola aj sestra Q.. Odporca kričal do telefónu „Ty pičisko vyjebaná, keď chceš mať vojnu tak ju budeš mať, ako si si mohla dovoliť odročiť pojednávanie v Piešťanoch, dávaj si pozor kam chodíš a kto za tebou chodí.“ Z toho dôvodu boli

dať aj oznámenie na políciu, lebo sa boja o jej život. Potom už komunikovali len cez právnikov. Sestra G. platí splátky úveru. Potom ako sa rozišli jej odporca písal, vyvolával, vulgárne sa vyjadroval, že on platiť nebude. Z toho dôvodu musela začať platiť G. úver, aby ich nevystaňovali z domu. Rodičia to zle znášali, mama je z toho veľmi unavená, začalo jej kolabovať srdce. Žiadna dohoda medzi sestrou G. a odporcom nebola možná. Vie o tom, že odporca požadoval, aby úver zobrala na seba sestra G., avšak z finančných dôvodov dlh nemohla sestra prevziať. Má vedomosť o tom, že manžel svedkyne bol v banke, ale prevzatie dlhu nebolo možné.

V konaní súd zistil, že dňa 22. 10. 2008 uzavreli a dňa 5. 11. 2008 podpísali navrhovateľka ako darca a odporca a G. G. ako obdarovaní, W. G. a G. G. ako oprávnení z vecného bremena, darovaciu zmluvu a zmluvu o zrušení vecného bremena, ktorou navrhovateľka darovala odporcovi a G. G. každému spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie T., parcela č. XXXX a na nej garáž vo výmere 22 m², zastavené plochy a nádvorcia, parcela č. XXXX/X o výmere 185 m², ostatné plochy, parcela č. XXXX/X o výmere 214 m², ostatné plochy. Odporca je zapísaný ako vlastník nehnuteľností na LV č. XXXX parcela č. XXXX o výmere 22 m², zastavené plochy a nádvorcia, parcela č. XXXX/X o výmere 185 m², ostatné plochy, parcela č. XXXX/X o výmere 214 m², ostatné plochy, garáž postavená na parcele č. XXXX o výmere 22 m² zastavené plochy a nádvorcia, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1. Dňa 27. 4. 2009 uzavrel odporca ako dlžník zmluvu o poskytnutí úveru č. 104414 s Československou obchodnou bankou, a.s. ako veriteľom, ktorou sa mu veriteľ zaviazal poskytnúť úver vo výške 32 500 eur na výstavbu nehnuteľnosti rozostavaný rodinný dom bez súp. čísla stavaný na parcele č. XXXX/X a č. XXXX/X. Dlžník sa zaviazal úver splácať formou anuitných splátok vo výške 247,12 eur mesačne a zároveň sa s veriteľom dohodol na zrážkach zo mzdy. Dňa 27. 4. 2009 uzavrel Q. G. ako záložca, D. H. ako dlžník a Československá obchodná banka, a.s. ako záložný veriteľ zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorou bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam rodinný dom súp. č. XXXX na parcele č. XXXX, garáž bez súp. č. na parcele č. XXXX, parcela č. XXXX zastavané plochy a nádvorie o výmere 66 m², parcela č. XXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere 19 m², parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorie o výmere 115 m² zapísané na LV č. XXX na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 104414. Výzvou na vrátenie daru založenou na čl. 44 vyzvala navrhovateľka odporcu na vrátenie daru v zmysle darovacej zmluvy zo dňa 22. 10. 2008, podpísanej dňa 5. 11. 2008, z dôvodu, že odporca opustil jej sestru, pretože nadviazal intímny vzťah s inou ženou, v dôsledku čoho sa jej sestra psychicky zrútila, prestal splácať úver, ktorý spláca sestra G. aby banka nepriekročila k sankciám, k realizácii záložného práva, čo by predstavovalo stratu strechy nad hlavou celej rodiny. Z podacieho lístka zo dňa 21. 7. 2011 vyplýva, že navrhovateľka odovzdala na poštovú prepravu písomnosť pre odporcu na adrese L. D. XXX. Výzvou zo dňa 19. 1. 2012 vyzval odporca sestru navrhovateľky na vysporiadanie podielového spoluvlastníctva (vrátenie rozostavaného rodinného domu) a ponúkol jej jeho spoluvlastnícky podiel za kúpnu cenu 20 000 eur. Listom sestry navrhovateľky (JUDr. Mária Jezerská právna zástupkyňa) doručeného odporcovi (právny zástupca JUDr. Jozef Bičan) dňa 15. 2. 2012, táto navrhla, že odkúpi podiel odporcu vo veľkosti 1 na nehnuteľnostiach v zmysle darovacej zmluvy za 4000 eur, zabezpečí prevzatie úveru odporcu (A. E. - švagrom G. G.). Z návrhu Dohody o mimosúdnom vyriešení sporu2014 vyplýva, že G. G. súhlasí so zrušením podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam ako aj s prikázaním nehnuteľností (vrátene rozostavaného rodinného domu) do jej výlučného vlastníctva, zaväzuje sa, že bude splácať úver odporcu zo dňa 27. 4. 2009. Dňa 27. 3. 2014 oznámila G. G. na Okresnom riaditeľstve PZ Trnava priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť odporca tým, že dňa 25. 3. 2014 jej telefonoval, vulgárne vynadal „Ty pičisko vyjebaná, že čo so dovoľuje odročiť súd a že keď chce vojnu, tak ju bude mať, nech si dáva pozor kade chodí a kto za ňou chodí“. Z potvrdenia G. H. M. zo dňa 29. 5. 2014 vyplýva, že G. G. bola od februára 2010 cca 2 roky ambulantne psychiatricky liečená pre reaktívnu depresívne-úzkostnú poruchu. Ťažkostiam predchádzal rozchod s priateľom, s ktorým plánovali spoločnú budúcnosť, začali stavať dom. Lieky neužíva, stav je v rámci možnosti stabilizovaný. Pretrváva len problém v komunikácii s expriateľom, po stretnutí s ním nastupuje znovu chvenie, úzkosť, pokles nálady. Z vkladov G. G. vyplýva, že v dňoch 19. 2. 2010, 15. 7. 2010, 28. 9. 2010, 14. 1. 2011, 18. 2. 2011, 18. 3. 2011, 11. 5. 2011, 14. 6. 2011, 3. 8. 2011, 6. 9. 2011, 4. 10. 2011, 25. 11. 2011, 23. 12. 2011, 2. 3. 2012, 13. 6. 2012, 12. 7. 2012, 30. 7. 2012, 23. 8. 2012, 4. 10. 2012, 29. 10. 2012, 27. 11. 2012, 20. 12. 2012, 23. 1. 2013, 28. 1. 2013, 25. 2. 2013, 21. 3. 2013, 6. 5. 2013, 21. 5. 2013, 21. 6. 2013, 1. 8. 2013, 21. 8. 2013, 26. 8. 2013, 17. 9. 2013, 21. 10. 2013, 20. 11. 2013 23. 1. 2014, 6. 3. 2014, 1. 4. 2013, 23. 5. 2014, 24. 6. 2014 vykonala úhradu splátky úveru. Z výpisu odporcu vedeného v ČSOB, a.s. vyplýva, že dňa 17. 8. 2009, 15. 10. 2009, 15. 12. 2009, 15. 1. 2010 boli odporcom vykonané

splátky úveru. Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 40C/115/2014-152 zo dňa 25. 5. 2015 vyplýva, že D. H. ako odporca bol zaviazaný zaplatiť G. G. sumu 6790 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia (celkovo 24 splátok zaplatených v období od 12. 7. 2012 - 23. 5. 2014). Vec nie je toho času právoplatne skončená. Z odôvodnenia vyplýva, že súd nemal preukázanú existenciu dohody uzavretej medzi účastníkmi konania o splácaní úveru navrhovateľkou.

Podľa ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd má za to, že navrhovateľka má naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, keď existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorý by bol ohrozením právneho postavenia navrhovateľky, a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť. Súd si však ako predbežnú otázku musel vyriešiť otázku, či sú splnené podmienky na vrátenie daru, časti nehnuteľnosti, ku ktorej sa navrhovateľka domáha určenia vlastníckeho práva.

Podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu, alebo členom rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby seba navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Za členov rodiny darcu treba považovať predovšetkým manžela, rodičov a deti spravidla tiež ostatných príbuzných v priamom rade (predkov a potomkov), ako aj súrodencov a výnimočne aj ďalšie osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, pokiaľ by darca ich ujmu dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu (R88/1998).

Vrátenie daru je jednostranným právnym úkonom, ktorého forma nie je stanovená. Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru až vtedy, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom správaní, ktoré možno kvalifikovať za hrubé porušenie dobrých mravov, teda musí ísť o značnú intenzitu alebo sústavnosť v porušovaní dobrých mravov, a to v akomkoľvek časovom odstupe od právneho úkonu darovania. Ide o osobitné právo darcu, ktoré jeho smrťou zaniká. Ak darca uplatní toto právo, právny vzťah z darovania zanikne okamžikom, keď dôjde prejav vôle k obdarovanému. K zániku tohto vzťahu dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému za splnenia podmienok § 630 Občianskeho zákonníka. Ide v podstate o zvláštny prípad odstúpenia od zmluvy. Právny vzťah sa ruší od počiatku a účastníci konania sú si povinní vrátiť všetko, čo na základe darovania získali, resp. čo získal obdarovaný. K zániku darovacieho vzťahu citovaného ustanovenia dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach a) hrubého porušovania dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi, alebo členom jeho rodiny a b) jednostranného právneho úkonu adresovaného obdarovanému. Teda predpokladom úspešného uplatnenia takéhoto práva darcu na vrátenie daru, nie je len akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu (lex contractus), pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu.

Dobré mravy nie sú zákonom definované, ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Pojem „dobré mravy“ Občiansky zákonník nedefinuje, nakoľko podlieha spoločenskému vývoju a treba ich posudzovať vždy individuálne. Vo všeobecnosti ide o pravidlá morálneho charakteru, ako vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy závisí od konkrétnych okolností každého jednotlivého prípadu a patrí sudcovi. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom vrátenia daru je len také správanie obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé

porušenie dobrých mravov. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nestačí len subjektívny pocit a úsudok darcu. Takýmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napr. fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci a pod. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie vyvoláva. V takom prípade len všeobecne možno konštatovať, že ide o ich spôsob komunikácie.

V konkrétnom prípade bolo potrebné zistiť, či správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušovanie dobrých mravov, ale vzhľadom na princíp vzájomnosti. To znamená, že je potrebné brať do úvahy a zhodnotiť aj správanie sa darcu (navrhovateľky), prípadne člena jeho rodiny (svedkyne G. G.), zistiť či sa tento sám prípadne nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi.

Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, t.j. také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

Bežné partnerské rozchody nemožno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ani samotné porušenie dohodnutých zmluvných podmienok nemožno automaticky stotožňovať s porušením dobrých mravov hrubým spôsobom, lebo z takéhoto porušenia vyplývajú účastníkom práva a povinnosti upravené konkrétnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Okrem toho v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy, treba rozlišovať medzi porušením právnej povinnosti (t.j. povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, zo zákona alebo z inej právnej skutočnosti) a správaním hrubo porušujúcim dobré mravy, pod ktorým možno rozumieť pravidlo morálneho charakteru všeobecne platné, ktorým sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Účelom ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka nie je postihnúť porušenie právnych povinností, ktorých splnenia, resp. nárokov zo zodpovednosti za nesplnenie sa možno domáhať inými prostriedkami právnej ochrany, ale umožniť vyvodenie zodpovednosti za porušenie morálnych pravidiel správania ako súhrnu určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, ktoré sú uznávané všeobecne.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistiť, že navrhovateľka ako darca, sa nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, nakoľko v konaní nepreukázala, že by sa odporca ako obdarovaný správal voči nej, voči jej rodine, najmä sestre G. G., mame, spôsobom, ktorý možno hodnotiť ako hrubo porušujúci dobré mravy. V prvom rade súd skúmal a musel sa vysporiadať s tým, či navrhovateľka preukázala, že do dispozičnej sféry odporcu sa dostala výzva navrhovateľky na vrátenie daru. Ohľadom tejto skutočnosti súd vychádzal z podacieho lístka zo dňa 21. 7. 2011, v ktorom bol ako adresát označený odporca. Odporca síce poprel doručenie výzvy na vrátenie daru, avšak zároveň uviedol, že jeho sestra mala splnomocnenie na preberanie poštových zásielok, keďže pracoval v zahraničí. Súd vychádzal z vyjadrenia odporcu, ktorý iným spôsobom okrem vlastného tvrdenia nepreukázal, že na adrese označenej navrhovateľkou sa dňa 21. 7. 2011 nezdržoval, a teda mal za to, že sestra odporcu mu doručenie poštovú zásielku ako splnomocnená osoba skutočne odovzdala a teda sa dostala do dispozičnej sféry odporcu. Navrhovateľka výzvu na vrátenie daru odôvodnila tým, že odporca opustil jej sestru, pretože nadviazal intímny vzťah s inou ženou, v dôsledku čoho sa jej sestra psychicky zrútila, prestal splácať úver, ktorý spláca sestra G., aby banka nepriročila k sankciám, k realizácii

záložného práva, čo by predstavovalo stratu strechy nad hlavou celej rodiny. V žalobnom návrhu ďalej navrhovateľka uviedla, že odporca na jej sestru vulgárne útočí, konkrétne telefonicky dňa 25. 3. 2014 jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej o čom vykonala oznámenie o priestupku na polícii dňa 27. 3. 2014. Pričom však v súvislosti s konaním odporcu popísaným v súvislosti s telefonátom odporcu jej sestre G. G. dňa 25. 3. 2014, navrhovateľka nepreukázala doručenie výzvy na vrátenie daru do dispozičnej sféry odporcu v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o správanie sa odporcu a jeho konanie označené navrhovateľkou ako konanie v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúce ňou požadované vrátenie daru a to konkrétne, že sestru navrhovateľky G. G. bezdôvodne opustil, že na ňu vulgárne útočí, že je spôsobil psychické problémy súd sa týmto tvrdením nestotožnil. V konaní mal preukázané, že sestra navrhovateľky a odporca ukončili svoj vzťah vo februári 2010, keď sa rozišli v zlom, pričom naposledy sa osobne stretli v januári 2010. Ukončenie vzťahu čo aj po viacerých rokoch, a aj zo strany jedného z partnerov nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď v partnerských vzťahoch je možným vyústením rozchod, ak partneri už v budúcnosti nechcú naďalej tvoriť pár. Ďalej má súd preukázané, že síce partnerský vzťah odporcu a G. G. bol vo februári 2010 ukončený, avšak aj po ukončení ich partnerského vzťahu zostali medzi nimi nevyriešené majetkové otázky dotýkajúce sa predovšetkým vlastníckeho práva k rozostavanému rodinnému domu stavanému na pozemkoch, ktoré sú predmetom tohto konania, ktoré darovala navrhovateľka odporcu ako aj G. G. darovacou zmluvou v roku 2008. A práve rozdielne predstavy oboch o riešení sporných majetkových otázok, aj neschopnosť sa dohodnúť od roku 2010, ako aj následok uvedeného prebiehajúce súdne spory na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 8C/361/2012 (o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva), na Okresnom súde Žilina sp. zn. 10C/115/2014, ako aj tento prebiehajúci spor, jednoznačne mali a majú vplyv na ich vzájomné vzťahy ako aj spôsob ich komunikácie a v neposlednom rade ovplyvňujú záujmy navrhovateľky a jej rodiny. Situáciu ohľadom riešenia nevyriešených majetkových otázok medzi odporcom a G. G. ovplyvňuje aj skutočnosť, že v súvislosti s výstavbou ich rodinného domu na darovaných pozemkoch navrhovateľkou, si odporca zobral dňa 27. 4. 2009 úver s dobou splácania 20 rokov, ale predovšetkým skutočnosť, že navrhovateľka ako záložca uzavrela dňa 27. 4. 2009 záložnú zmluvu, ktorou bol založený rodinný dom s. č. 1902 postavený na parcele č. XXXX, garáž bez s. č. ako aj pozemky všetko zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie T., keď v založenom rodinnom dome žije G. G. a rodičia, na zabezpečenie pohľadávky voči odporcovi v súvislosti s úverom výstavbu rodinného domu. Súd má preukázané, že od rozchodu G. G. a odporcu za účasti aj ich právnych zástupcov prebiehali mimosúdne rokovania, čo má súd preukázané výpoveďou účastníkov konania ako aj listinnými dokladmi, ktoré však neboli úspešné, a preto títo naďalej vedú súdne konania. Pričom ich vzájomná komunikácia ohľadom uvedeného neprebíhala osobne, ale písomne, telefonicky a prostredníctvom smsiek. Zainteresovaní do riešenia ich majetkových vzťahov boli aj ďalšie osoby a to napr. manžel svedkyne C. E., ktorý mal tiež záujem na seba prevziať dlh odporcu na jeho úvere, avšak uvedené sa nemohlo uskutočniť, keďže tento nespĺňal podmienky banky, rovnako ako aj G. G.. Z uvedeného má súd preukázané, že v komunikácii medzi odporcom a G. G. po rozchode sa týkala vyriešenia si sporných majetkových otázok. Súd nepovažoval za preukázané, že psychické problémy, kvôli ktorým G. G. navštevovala psychiatrickú ambulanciu G.. M. zapríčinil odporca svojím správaním sa voči G. G. a teda súd nepovažoval ani za preukázané, že uvedené chovanie odporcu bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca nemal vo vzťahu k navrhovateľke právnu ani zmluvnú povinnosť, ktorú by zanedbal. Je pravdou, že podľa čl. 4 základných zásad Zákona o rodine všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny, avšak súd dáva do pozornosti, že uvedená zásada sa viaže k rodine založenej manželstvom ako základnej bunke spoločnosti (čl. 2).

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odporca mal porušiť dobré mravy tým, že prestal po rozchode splácať úver s tým sa súd nestotožnil, keď aj prípadné nesplácanie úveru dlžníkom nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. V konaní nebolo potrebné zisťovať či medzi odporcom a G. G. existovala dohoda o tom, že táto bude namiesto odporcu splácať úver. Súd má preukázané, že úver splácala G. G. a nie odporca, a to výpoveďami účastníkom konania, svedkyne G. G., listinnými dokladmi, rozsudkom Okresného súdu Žilina. Jedine odporca je v zmysle úverovej zmluvy zo dňa 27. 4. 2009 ako dlžník povinný úver splácať a nesie zodpovednosť v prípade nesplácania úveru. Je síce pravdou, že nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľky, vrátane rodinného domu sú zaťažené záložným právom na zabezpečenie pohľadávky veriteľa v zmysle úverovej zmluvy, avšak realizácii záložného práva predchádzajúce kroky veriteľa za účelom plnenia si povinností dlžníka, napr. formou dohody

o zrážkach zo mzdy a podobne. G. G., ktorá platila splátky úveru za odporcu, podľa jej tvrdenia z donútenia, využila svoje právo a ich zaplata sa voči odporcovi domáhala súdnou cestou, keď v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka nie je postihnúť porušenie právnych povinností, ktorých splnenia sa možno inými prostriedkami právnej ochrany. Navrhovateľka v konaní nepreukázala žiadnym spôsobom, že by odporca bol G. G. vyzvaný na platenie splátok úveru, naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, okrem toho, že úver odporcu splácala, že jedným bodom z novej dohody medzi odporcom a G. G. mal byť jej záväzok, že prevezme úver odporcu. Pričom sa o tom mala s odporcom dohodnúť telefonicky (v zmysle listu zo dňa 14. 2. 2012 na č.l. 67). Ďalej v konaní nepreukázala, že by banka ako veriteľ realizovala akékoľvek kroky smerujúce k výkonu záložného práva v zmysle záložnej zmluvy. K uvedenému súdu ešte poukazuje na to, že právny úkon nie je urobený slobodne (nedostatok slobody vôle), ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka, alebo aj zo strany tretej osoby, ak o tom druhý účastník vedel a aj to využil. Takýmto nátlakom môže byť priame fyzické donútenie alebo bezprávná vyhrážka. Pri fyzickom donútení je vôľa konajúceho účastníka nahradená vôľou donucovateľa. Bezprávná (protiprávná) vyhrážka je psychické donútenie takej intenzity, že vzbudzuje dôvodný strach u konajúceho účastníka. Psychické donútenie sa stotožňuje z bezprávnou vyhrážkou a vyvoláva neplatnosť právneho úkonu len v prípade, keď je protiprávne, a teda sa vynucuje niečo, čo takto nemožno vynucovať. Aj hrozba trestným stíhaním, ktoré by bolo v podstate oprávnené, ak by sa takouto hrozbou chcelo dosiahnuť uzavretie zmluvy, je bezprávnou vyhrážkou a predmetná zmluva by bola neplatná. Ďalej musí bezprávná vyhrážka vzbudzovať dôvodnú obavu z úkonu toho, kto hrozí, pričom treba optimalizovať vzťah medzi okolnosťami vyvolávajúcimi dôvodnú obavu a subjektom, ktorý je pod ich tlakom. A nakoniec musí byť bezprávná vyhrážka adresná, to znamená, že smeruje voči tomu, na kom sa právny úkon vynucuje. Vo vzťahu k splácaniu úveru G. G. nebola bezprávná vyhrážka preukázaná.

Priestupkové konanie týkajúce sa obsahu telefonátu zo dňa 25. 3. 2014 nebolo ukončené. Svedkyne v konaní aj navrhovateľka zhodne uvádzali obsah vyjadrenia odporcu pre G. G. v telefonickom rozhovore, avšak odporca uvedené poprel. Pokiaľ ide o svedkyne a navrhovateľku jedná sa o sestry, ktoré ako blízke osoby a minimálne G. G., má záujem na kladnom vyriešení tohto sporu. A teda súd nepovažoval tvrdenie svedkyne C. E. za vieryhodné, pričom aj svedkyne uviedli, že hovor dňa 25. 3. 2014 nebol na hlasitý odposluch a teda ani navrhovateľka nebola účastníkom telefonického hovoru. Jedine G. G. a odporca boli priamymi aktérmi hovoru. Okrem vyjadrenia sa odporcu voči G. G. v telefonáte dňa 25. 3. 2014, ktoré navrhovateľka subjektívne vyhodnotila ako vyhrážanie sa odporcu navrhovateľke, iné podľa vyjadrenia svedkyne G. G. a to, že „nech platí úver, inak príde o strechu nad hlavou“, súd nepovažoval za vyhrážanie sa, resp. psychický nátlak. Obsah vyjadrenia z hovoru zo dňa 25. 3. 2014 súd nepovažoval za preukázanú a teda nemal preukázanú hrozbu ublíženia na zdraví. Ani navrhovateľa ani svedkyňa G. G. v konaní netvrdili, že okrem telefonátu zo dňa 25. 3. 2014 by sa bol odporca rovnakým spôsobom vyjadroval kedykoľvek predtým ani potom na adresu G. G.. Naopak z dokazovania vyplynulo, že po hovore zo dňa 25. 3. 2014 odporca s G. G. nekomunikoval. Uvedené podľa názoru súdu nedosahuje taký stupeň intenzity, ktorý by odôvodňoval správanie odporcu ako porušenie dobrých mravov. V konaní nebolo taktiež preukázané, že zhoršený zdravotný stav matky navrhovateľky by spôsobilo správanie sa odporcu voči G. G.. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že síce navrhovateľka aj svedkyňa C. E. sa vyjadrovali o tom akým spôsobom komunikoval odporca s G. G., avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tieto neboli nikdy osobne prítomné vzájomnej komunikácii odporcu a G. G. a informácie uvádzané v konaní o komunikácii mali sprostredkované od G. G., ktorá sa osobne naposledy stretla s odporcom v januára 2010. Ďalej má súd preukázané, že potom ako sa odporca s G. G. rozišli t. j. od februára 2010 ku dňu rozhodovania súdu nebolo voči odporcovi, okrem oznámenia priestupku v súvislosti s telefonátom zo dňa 25. 3. 2014, začaté iné priestupkové konanie, resp. podané trestné oznámenie, v súvislosti s jeho správaním sa voči G. G., prípadne inému členovi rodiny navrhovateľky.

Podľa článku 31 Európskej sociálnej charty Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 273/2009 Z.z. (za Slovenskú republiku bola charta podpísaná 18. novembra 1999), Právo na bývanie, na zabezpečenie účinného výkonu práva na bývanie sa zmluvné strany zaväzujú prijať opatrenia určené na: 1. podporu prístupu k bývaniu na primeranej úrovni, 2. predchádzanie bezdomovstvu a jeho zníženie s cieľom jeho postupného odstránenia, 3. sprístupnenie ceny bývania tým, ktorí sú bez dostatočných zdrojov.

Podľa ustanovenia článku 8 odseku I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb., každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie.

Tvrdenie navrhovateľky, že odporca svojím správaním, v súvislosti s ktorým žiada vrátenie daru, ohrozuje právo na bývanie navrhovateľky a členov jej rodiny, v konaní nebolo preukázané, keď súd má za to, že v prípade odporcu sa nejedná o konanie, ktorým by hrubým spôsobom porušoval dobré mravy, a teda ani neohrozil právo na bývanie, na ktoré navrhovateľka poukazovala.

Súd uvedomujúc si morálny aspekt vzťahu medzi procesnými stranami uvádza, že i pre prípad extrémne záporného vývinu vzťahu medzi nimi a z toho vyplývajúcich subjektívnych pocitov navrhovateľky, tieto skutočnosti pre právne hodnotenie stavu veci nie sú relevantné. Na základe vyššie uvedeného teda súd vyhodnotil, že správanie sa odporcu ako obdarovaného nenieslo v čase rozhodnom, teda v čase vyhlásenia navrhovateľky na vrátenie daru, resp. ku dňu rozhodovania súdu znaky vyžadované na vrátenie daru zákonom, teda že by svojím konaním vo vzťahu k navrhovateľke, resp. k členom jej rodiny hrubo porušoval dobré mravy v intenzite, ktorá je porovnateľná napr. s fyzickým násilím, hrubými urážkami, či neposkytnutím pomoci vyplývajúcej z právnych noriem alebo zmluvného vzťahu, nepreukázala, že by k zhoršeniu vzťahov nedošlo vzájomne, ale len z dôvodu správania sa odporcu. Predkladaná lekárska správa o zdravotnom stave G. G. síce preukázala zhoršenie zdravotného stavu G. G. (sestry) pred rokom 2011, kedy o vrátenie daru požiadala, avšak predmetné nemožno pripísať na ťarchu odporcu v súvislosti s rozchodom s G. G., resp. jeho správaním sa, keď podľa vyjadrenia G. G. sa s odporcom rozišla cez sms-ku z dôvodu jeho nevery. Lekárska správa o zdravotnom stave matky navrhovateľky nebola predložená.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd návrh zamietol, keď mal za to, že síce navrhovateľka mala na požadovanom určení naliehavý právny záujem, avšak neboli splnené kumulatívne podmienky v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, t.j. podmienky na vrátenie daru odporcom ako obdarovaným, čo si súd musel vyriešiť ako predbežnú otázku, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítaním navrhovateľky, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočne ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu navrhovateľa. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľkou. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočne ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 137 Občianskeho zákonníka trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď odporca mal v konaní celkový úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania ako náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 784,47 eur

za 6 úkonov právnej pomoci

príprava a prevzatie zo dňa 3. 10. 2014 (JUDr. Jozef Bičan)

pisomné podanie na súd zo dňa 29. 10. 2014 (JUDr. Jozef Bičan)

účasť na pojednávaní dňa 12. 2. 2015 (JUDr. Jozef Bičan)

účasť na pojednávaní dňa 28. 4. 2015 (JUDr. Jozef Bičan) účasť na pojednávaní dňa 10. 9. 2015 (JUDr. Daniel Hudák) účasť na pojednávaní dňa 1. 12. 2015 (JUDr. Daniel Hudák)

6 x á 61,81 eur, 2 x á 8,04 eur, 4 x á 8,39 eur, náhrada straty času za účasť na pojednávaní dňa 12. 2. 2015 cesta Trenčín - Trnava a späť 4 polhodiny, dňa 28. 4. 2015 cesta Trenčín - Trnava a späť 4 polhodiny, dňa 10. 9. 2015 cesta Žilina - Trnava a späť 6 polhodín, dňa 1. 12. 2015 cesta Žilina - Trnava a späť 6 polhodín x á 13,98 eur v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z; cestovné za použitie motorového vozidla EČ TN 155DJ v zmysle § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z, zákona č. 283/2002 Z. z., Opatrenia MPSVaR č. 181/2008 Z. z. za účasť na pojednávaní dňa 12. 2. 2015 cesta Trenčín - Trnava a späť/ 1 x 150 km x 0,183 € + náhrada za pohonné hmoty 7,7l/100 km x 150 km x 1,192 eur, za účasť na pojednávaní dňa 27. 4. 2015 cesta Trenčín - Trnava a späť/ 1 x 150 km x 0,183 € + náhrada za pohonné hmoty 7,7l/100 km x 150 km x 1,36 eur. Celkovo súd vyčíslil a priznal odmenu vo výške 784,47 eur (6x61,81 eur + 2x8,04 eur + 4 x 8,39 eur + 20 x 13,98 eur + 41,21 + 43,16 eur), uložil podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnemu zástupcovi odporcu JUDr. Danielovi Hudákovi.

Právny zástupca odporcu nepredložil doklad o tom, že motorové vozidlo zn. Škoda Rapid Spaceback, za ktoré sú uplatnil náhradu cestovného za účasť na pojednávaní dňa 10. 9. 2015 a dňa 1. 12. 2015 patrí právnemu zástupcovi JUDr. Danielovi Hudákovi, a preto súd nepriznal požadovanú náhradu cestového (amortizácia a cena za pohonné hmoty).

Právny zástupca odporcu nepredložil doklad o tom, že motorové vozidlo zn. BMW, za ktoré si uplatnil náhradu cestovného odporcu za účasť na pojednávaní dňa 12. 2. 2015, dňa 27. 4. 2015, dňa 10. 9. 2015 a dňa 1. 12. 2015 patrí odporcovi, a preto súd nepriznal požadovanú náhradu cestového vo výške 583,75 eur (amortizácia a cena za pohonné hmoty).

Podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 282/2002 Z. z. v platnom znení náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz"), ods. 5 cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

Pokiaľ ide o cenu za pohonné hmoty, právny zástupca odporcu nepredložil doklad o ich zakúpení zo dňa 12. 2. 2015 a žiadal priznať cenu 1,19 eur za liter. Súd mal preukázanú cenu pohonných hmôt zverejnených na www.statistics.sk /Štatistický úrad SR/ za deň 12. 2. 2015 v sume 1,192 eur za liter / B 95/, z ktorej vychádzal. Pokiaľ ide o cenu za pohonné hmoty, právny zástupca odporcu nepredložil doklad o ich zakúpení zo dňa 27. 4. 2015 a žiadal priznať cenu 1,36 eur za liter. Súd mal preukázanú cenu pohonných hmôt zverejnených na www.statistics.sk /Štatistický úrad SR/ za deň 27. 4. 2015 v sume 1,36 eur za liter /B 95/, z ktorej vychádzal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.